

معاون وزیر نفت و مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران با رد ادعاهای مطرح‌شده در فضای مجازی درباره منشأ لکه‌های نفتی مشاهده‌شده در خلیج فارس، گفت: تاسیسات نفتی قشم محدود است و فعالیت آن نیز به دلیل عملیات تعمیراتی متوقف شده؛ بنابراین این آلودگی‌ها ارتباطی با تاسیسات و عملیات شرکت ملی نفت ندارد.

به گزارش اقتصادسراسرآمد، حمید پورد در جمع خبرنگاران در واکنش به انتشار مطالبی در فضای مجازی درباره ایجاد لکه‌های نفتی و آلودگی دریا، اظهار کرد: تاسیسات نفتی شرکت ملی نفت در قشم بسیار محدود است و این تاسیسات نیز به علت انجام تعمیرات، در مقطع کنونی تعطیل است.

وی افزود: در قشم، تاسیسات گسترده‌ای برای تولید نفت وجود ندارد که بتوان آن را منشأ چنین آلودگی‌هایی دانست؛ از این رو، نسبت دادن لکه‌های نفتی به تاسیسات نفتی این منطقه را به‌طور جدی تکذیب می‌کنم.

مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران با اشاره به شرایط تردد شناورها در منطقه، گفت: چنانچه آلودگی نفتی وجود داشته باشد، باید منشأ آن در مسیر عبور نفتکش‌ها و شناورهای دریایی بررسی شود و این موضوع ارتباطی با تاسیسات تحت مدیریت شرکت ملی نفت ایران ندارد.

بورد تأکید کرد: عملیات تولید، انتقال و بارگیری نفت در تاسیسات تحت مدیریت شرکت ملی نفت ایران به‌صورت کامل، دقیق و مستمر کنترل می‌شود و هیچ‌گونه آلودگی ناشی از این فرایندها گزارش نشده است.

وی، ادعاهای مطرح‌شده در برخی رسانه‌ها مبنی بر رهاسازی نفت در دریا را فاقد مبنای کارشناسی دانست و گفت: فعالان و کارشناسان صنعت نفت به‌خوبی می‌دانند که چنین ادعایی با اصول فنی و سازوکارهای عملیاتی صنعت نفت همخوانی ندارد.

پتروشیمی‌ها در طرح‌های جمع‌آوری گازهای فلر سرمایه‌گذاری می‌کنند

دبیرکل انجمن صنفی کارفرمایی صنعت پتروشیمی با تأکید بر تسدوام طرح‌های جمع‌آوری گازهای مشعل (فلر) گفت: شرکت‌های پتروشیمی همچنان در پروژه‌های جمع‌آوری گاز سرمایه‌گذاری می‌کنند و می‌توانند از گاز و مایعات گازی استحصال‌شده به‌عنوان خوراک پایدار استفاده کنند.

به گزارش اقتصادسراسرآمد، احمد مهدوی‌بهری درباره آخرین وضعیت جمع‌آوری گازهای مشعل (فلر) و نقش شرکت‌های پتروشیمی در این طرح‌ها اظهار داشت: وزارت نفت از شرکت‌های پتروشیمی و مجموعه‌های پایین‌دستی برای فعالیت در پروژه‌های جمع‌آوری گازهای فلر دعوت کرده و این روند همچنان در حال انجام است.

دبیرکل انجمن صنفی کارفرمایی صنعت پتروشیمی، با اشاره به این‌که برخی شرکت‌های پتروشیمی برای تأمین خوراک خود از منابع گازی مختلف استفاده می‌کنند، افزود: اینکه وزارت نفت به برخی پتروشیمی‌ها اعلام کرده از منابعی مانند بیدبلند و مارون گاز مورد نیاز خود را دریافت کنند، به معنای متوقف شدن یا جمع‌آوری سرمایه‌گذاری‌ها در این حوزه نیست بلکه این پروژه‌ها هم‌چنان در حال اجرا و سرمایه‌گذاری هستند.

مهدوی‌بهری ادامه داد: شرکت‌های پتروشیمی از یک سو می‌توانند در پروژه‌های جمع‌آوری گازهای مشعل سرمایه‌گذاری کنند و از سوی دیگر، گاز و مایعات گازی استحصال‌شده از این طرح‌ها را به‌عنوان خوراک پایدار مورد استفاده قرار دهند.

وی تأکید کرد: استفاده از گازهای جمع‌آوری‌شده به‌عنوان خوراک پتروشیمی‌ها، در واقع بخشی از روند تأمین پایدار خوراک صنایع است و موضوع جدیدی محسوب نمی‌شود.

هرگونه استخراج منابع طبیعی در چارچوب قانونی و سیاسی مورد توافق جامعه بین‌المللی انجام می‌شود. در آینده، احتمالاً یک بحران جهانی جدی بر سر تقسیم منابع نفت و گاز در قطب جنوب ایجاد شود. چندین کشور در حال حاضر ادعای حاکمیت و مالکیت بر این قاره را دارند، به ویژه کشورهایی مانند آرژانتین، شیلی و بریتانیا مدعی حقوق ارضی در این منطقه هستند. این وضعیت ممکن است منجر به اختلافات جدی بر سر تقسیم منابع شود. علاوه بر این، رقابت بر سر کنترل منابع و توزیع منافع اقتصادی می‌تواند یک بحران جهانی بزرگ را ایجاد کند، زیرا بسیاری از بازیگران از سراسر جهان ممکن است به دنبال سهمی در این قاره باشند.

احتمال تضعیف ایالات متحده

روسیه و چین در ماه مارس، به‌طور جداگانه از برنامه‌های خود برای نوسازی و ساخت ایستگاه‌های جدید در نزدیکی یکدیگر در قطب جنوب خبر دادند. چنین اعلام کرد که یک ایستگاه جدید با ظرفیت ۲۵ نفر در کاکس پوینت راه‌اندازی خواهد کرد که در سال ۲۰۲۷ تکمیل می‌شود. تنها ۱۱ مایل دورتر، در کیپ بورکس، ایستگاه فعلی روسیه، روسکایا، قرار دارد. این کشور نه تنها ایستگاه روسکایا (که از سال ۱۹۹۰ بسته بود) را بازگشایی و نوسازی کرده و یک ایستگاه جدید خواهد ساخت، بلکه یک باند فرودگاه برای هواپیماهای دوربرد نیز خواهد ساخت. طبق پیمان قطب جنوب و توافق‌نامه‌های مرتبط با آن، چین و روسیه مجاز به ساخت ایستگاه‌هایی در هر کجای منطقه هستند، زیرا قلمرو مستقلی در قطب جنوب وجود ندارد و هیچ بوروکراسی بین‌المللی وجود ندارد که اقدامات بالقوه در منطقه را تأیید کند. با این حال، کشورها باید قبل، حین و بعد از ساخت ایستگاه‌ها، قوانین خاصی را رعایت کنند که شفافیت و استانداردهای زیست‌محیطی را ارتقا می‌دهد. در واقع، چین و روسیه برنامه‌های جداگانه اما هماهنگی را برای تقویت و گسترش حضور خود در قطب جنوب اعلام کردند. ایالات متحده نیز از کاهش بودجه برای بهره‌برداری از ایستگاه اصلی قطب جنوب خود خبر داد. در حالی که ایالات متحده به دلیل داشتن بیشترین حضور و ظرفیت لجستیکی، مهم‌ترین نقطه ژئوپلیتیکی در منطقه را حفظ کرده است، تصمیمات مالی ایالات متحده می‌تواند به سرعت این وضعیت را به ضرر منافع ملی ایالات متحده تغییر دهد.

۱۹۶۱ لازم‌الاجرا شد. این پیمان، قطب جنوب را منطقه‌ای تعریف کرد که صرفاً برای فعالیت‌های صلح‌آمیز و علمی باز است و هر گونه فعالیت نظامی یا مبنی بر حاکمیت را ممنوع می‌کند. امروزه، تعداد اعضای این پیمان به ۵۴ کشور رسیده است که ۲۹ عضو از آن‌ها دارای مقام مشورتی هستند و در فرآیندهای تصمیم‌گیری شرکت می‌کنند. این چارچوب، قطب جنوب را به نمادی از همکاری بین‌المللی تبدیل کرده است. پروتکل مادرید که در سال ۱۹۹۱ تصویب و در سال ۱۹۹۸ لازم‌الاجرا شد، به عنوان یک پروتکل زیست‌محیطی مکمل پیمان قطب جنوب برای محافظت بیشتر از اکوسیستم این قاره تدوین شد. ماده ۷ این پروتکل صراحتاً «هر گونه فعالیت مربوط به منابع معدنی، به جز تحقیقات علمی» را ممنوع می‌کند. در این چارچوب؛ اکتشاف، استخراج یا استفاده تجاری از منابع زیرزمینی –از جمله نفت و گاز طبیعی – اکیداً ممنوع است. این پروتکل نه تنها از تمامیت طبیعی قاره محافظت می‌کند، بلکه به عنوان یک مکانیسم امنیتی برای جلوگیری از خطرات قانونی و ژئوپلیتیکی جهت رقابت انرژی احتمالاً عمل می‌کند.

تشدید طمع انرژی در قطب جنوب

احتمال فعالیت‌های اکتشاف و استخراج نفت و گاز در قطب جنوب، تحت چارچوب پروتکل مادرید مصوب سال ۱۹۹۱، همچنان محل مناقشه است. با این حال، در سال ۲۰۴۸، احتمالاً یک کنفرانس بازنگری برای بررسی و احتمالاً اصلاح پروتکل تشکیل شود. این امر مستلزم تأیید دو سوم از همه طرف‌ها و طرف‌های مشورتی است. بنابراین، پس از این تاریخ، احتمالاً تغییرات قابل توجهی در مورد فعالیت‌های استخراج نفت و گاز طبیعی در قطب جنوب امکان‌پذیر شود. قدرت‌های جهانی، به ویژه در دوران پس از ۲۰۴۸، با احتیاط به امکان دسترسی به ذخایر نفت و گاز در قطب جنوب نزدیک می‌شوند. افزایش تقاضای جهانی انرژی، نگرانی‌ها در مورد کاهش منابع سوخت فسیلی و کشف ذخایر بالقوه جدید، قدرت‌های بزرگ را بر آن داشته است تا علاقه بیشتری به پتانسیل انرژی قطب جنوب نشان دهند. این علاقه صرفاً ناشی از کنجکاوی علمی نیست، بلکه نگرانی‌هایی در مورد امنیت انرژی، رقابت ژئوپلیتیکی و منافع اقتصادی نیز آن را شکل می‌دهد. اما در این فرآیند، مهم است که تأثیر بر اکوسیستم شکننده قطب جنوب ارزیابی و اطمینان حاصل شود که

«سرآمد» گزارش می‌دهد؛

تشدید طمع انرژی در قطب جنوب

رقابت تنگاتنگ قدرت‌های انرژی به قطب‌های یخی رسید

گروه نفت و انرژی – رضاضایی – فعالیت‌های فشرده اکتشاف و استخراج نفت و گاز طبیعی آر